

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 lipca 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, iż S. D. w okresie od 1.04.2009 r do 31.03.2011 roku podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowemu oraz wypadkowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa jednak niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia. Ponadto organ rentowy w decyzji wskazał, iż w okresie od 1.04.2011 roku do dnia 18.05.2014 roku i od 1.07.2014 roku, S. D. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowemu oraz wypadkowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, dla której podstawą wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Za okres od dnia 1.04.2009 roku do dnia 31.12.2011 roku organ rentowy wskazał podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie należne od S. D.. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca wpis do ewidencji działalności gospodarczej uzyskał w dniu 13.02.2009. W dniu 8.04.2009 roku wnioskodawca przekazał do organu rentowego dokument zgłoszeniowy z datą powstania obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne od dnia 1.04.2009 roku. W dniu 10.02.2011 roku ubezpieczony przekazał wstecznie do organu rentowego dokument wyrejestrowujący siebie z ubezpieczeń społecznych ubezpieczenia zdrowotnego od dnia 1.03.2009 r. Z danych posiadanych przez organ rentowy wynika, iż od 1.01.2012 do 18.05.2014 S. D. zgłosił siebie do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i dobrowolnego ubezpieczenia zdrowotnego natomiast od 19.05.2014 roku wnioskodawca został zgłoszony do obowiązkowego ubezpieczenia społecznego i zdrowotnego z tytułu zatrudnienia w wymiarze pełnego etatu w (...) Bank (...) S.A. Z ubezpieczenia tego wnioskodawca został wyrejestrowany w dniu 1.07.2014 roku ale nie dokonał ponownego zgłoszenia siebie do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego. Jednocześnie wnioskodawca przekazał dokumenty rozliczeniowe za okres od stycznia 2012 roku do maja 2014 roku. Ponieważ od daty zgłoszenia się S. D. do ubezpieczeń społecznych i zdrowotnego od 1.04.2009 roku do 31.12.2011 roku nie przekazał on dokumentów rozliczeniowych do organu rentowego wszczęte zostało postępowanie wyjaśniające. W wyniku postępowania ustalono, iż od 1.03.2009 roku ubezpieczony figuruje w bazie osób prowadzących działalność gospodarczą, nie zgłaszał jej zawieszenia oraz za okres lat 2009 -2012 złożył z tego tytułu zeznania podatkowe. W związku z powyższym organ rentowy sporządził z urzędu prawidłowe dokumenty ubezpieczeniowe o czym pismem powiadomił ubezpieczonego. W dniu 18 czerwca 2014 roku ubezpieczony złożył pismo, w którym wskazał, iż nie zgadza się z dokumentami sporządzonymi przez organ rentowy za okres od kwietnia 2009 roku do grudnia 2011 roku i wynikających z treści dokumentów zaległości składekowych.. Pismem z dnia 30 czerwca 2014 roku organ rentowy powiadomił ubezpieczonego o zakończeniu postępowania i poinformował go o prawie do zapoznania się z całością dokumentacji, zgłoszeniem zastrzeżeń i wypowiedzenia się co do materiałów i dowodów.

W wyniku przeprowadzonego postępowania organ rentowy ustalił, iż w okresie od dnia 1.04.2009 roku do dnia 31.03.2011 roku wnioskodawca podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym oraz obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą na zasadach preferencyjnych a w okresie od dnia 1.04.2011 roku do dnia 18.05.2014 roku i od dnia 1.04.2014 roku jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, dla której podstawą wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia. Natomiast za okres od dnia 19.05.2014 roku do dnia 30 czerwca 2014 roku w związku z zawartą umową o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. W uzasadnieniu organ wskazał, iż wnioskodawca w terminie 7 dni od uprawomocnienia się decyzji [powinien uregulować zaległe składki obliczone od podstaw wskazanych w treści decyzji. /decyzja z uzasadnieniem w aktach ZUS/.

Odwołanie od powyższej decyzji w dniu 1 września 2014 roku złożył wnioskodawca. Wnioskodawca wskazał, iż decyzja narusza przepisy prawa materialnego gdyż obowiązek opłacenia składek uległ przedawnieniu, za cały okres objęty decyzją składki uległy przedawnieniu. W ocenie wnioskodawcy naruszenie prawa polegało również na przejęciu przez organ zadań należących do płatnika. W uzasadnieniu wnioskodawca wskazał, iż organ rentowy dysponuje dokumentami, które świadczą, iż wnioskodawca wyrejestrował się z ubezpieczeń społecznych a obowiązek opłacenia składek nigdy nie powstał. Organ dysponuje dokumentami potwierdzającymi, iż w okresie od dnia 1 stycznia 2012 r do dnia 18 maja 2014 roku wnioskodawca dokonał zgłoszenia siebie jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego i obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego. W ocenie wnioskodawcy brak było podstaw do wydania spornej decyzji z uwagi na przedawnienie się składek. P. w tym przedmiocie jest bezprzedmiotowe, brak jest podstaw do żądania przekazania przez wnioskodawcę prawidłowych dokumentów ubezpieczeniowych – rozliczeniowych i zgłoszeniowych. Wnioskodawca wskazał, iż w jego ocenie podstawa wymiaru składki została zawyżona / odwołanie k- 2-4 odw/.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazano, iż wnioskodawca nie kwestionuje okresów prowadzenia przez siebie działalności gospodarczej ustalonych przez organ rentowy natomiast skupia się w odwołaniu na kwestii przedawnienia składek. Organ wskazał, iż sporna decyzja nie dotyczy kwestii płatności składek ale okresów podlegania ubezpieczeniu i podstawy wymiaru składki, czego zarzut przedawnienia nie może dotyczyć i być podnoszony w toczącym się postępowaniu./ odpowiedź na odwołanie k- 6/.

Podczas rozprawy w dniu 3 marca 2016 roku pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie i wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. / protokół rozprawy 00:01:01 płyta CD k- 36/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawca S. D. od 1 marca 2009 roku prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą . Jako przeważający przedmiot działalności wnioskodawca zgłosił transport drogowy towarów. Wnioskodawca nigdy nie zgłaszał zawieszenia działalności gospodarczej . Do dnia zamknięcia rozprawy działalność wnioskodawcy nie była zawieszona ani wyrejestrowana / wpis w (...) w aktach ZUS, niesporne/.

Pismem z dnia 29 maja 2014 roku Naczelnik Urzędu Skarbowego w Z. poinformował ZUS I Oddział w Ł. ,iż S. D. figuruje w bazie danych Urzędu Skarbowego w Z. w ewidencji osób prowadzących działalność gospodarczą od 1.03.2009 roku do chwili obecnej. Za lata 2009 -2012 wnioskodawca złożył zeznania podatkowe , w których wykazał przychody z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Organ podatkowy nie posiada informacji o zawieszeniu prowadzenia działalności przez wnioskodawcę / pismo Naczelnika US w Z. w aktach ZUS/.

Do ubezpieczeń społecznych wnioskodawca zgłosił się z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w dniu 1.04.2009 roku . Wnioskodawca dokumenty rozliczeniowe (...) złożył w styczniu 2012 roku/ akta ZUS – wydruk , pismo k-6 akt ZUS/.

Pismem z dnia 6 czerwca 2014 roku organ rentowy powiadomił wnioskodawcę, iż stwierdzono brak dokumentów rozliczeniowych za okres od kwietnia 2009 roku do grudnia 2011 roku. Organ wskazał, iż w oparciu o art. 48 b ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych w dniu 5 czerwca 2014 roku sporządził z urzędu prawidłowe dokumenty rozliczeniowe (...), (...) oraz korekty dokumentów rozliczeniowych ZUS DRA za powyższy okres. Powyższe dokumenty jako załącznik przesłano wnioskodawcy wraz z informacją, iż może zapoznać się z nimi , zgłosić korygujące dane w przypadku jeżeli nie zgadza się z ich treścią / pismo w aktach ZUS k-8/.

Pismem z dnia 18 czerwca 2014 roku wnioskodawca poinformował ZUS , iż nie zgadza się z doręczonymi mu dokumentami i wynikającymi z nich zaległościami składkowymi. Wniósł o wyzerowanie powyższych dokumentów lub wydanie decyzji w przedmiocie należnych składek , od której będzie przysługiwało mu odwołanie. W piśmie wnioskodawca nie wskazał dlaczego nie zgadza się z doręczonymi mu dokumentami i kwestionuje ich treść. / pismo wnioskodawcy w aktach ZUS/.

Pismem z dnia 30 czerwca 2014 roku organ rentowy poinformował wnioskodawcę o zakończeniu prowadzenia postępowania wyjaśniającego w sprawie i gromadzenia dokumentów. Powiadomiono wnioskodawcę, iż jako stronie postępowania przysługuje mu prawo zapoznania się z całą zgromadzoną dokumentacją przed wydaniem decyzji przez organ oraz zgłoszeniem ewentualnych uwag, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów, materiałów i zgłoszonych żądań. Akta zostaną udostępnione wnioskodawcy w ciągu 7 dni od otrzymania powiadomienia. Po upływie tego terminu ZUS wyda decyzję w sprawie. / pismo w aktach ZUS/.

Decyzją z dnia 15 lipca 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, iż S. D. w okresie od 1.04.2009 r do 31.03.2011 roku podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowemu oraz wypadkowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa jednak niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia. Ponadto organ rentowy w decyzji wskazał, iż w okresie od 1.04.2011 roku do dnia 18.05.2014 roku i od 1.07.2014 roku, S. D. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowemu oraz wypadkowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, dla której podstawą wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Za okres od dnia 1.04.2009 roku do dnia 31.12.2011 roku organ rentowy wskazał podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie należne od S. D.. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca wpis do ewidencji działalności gospodarczej uzyskał w dniu 13.02.2009. W dniu 8.04.2009 roku wnioskodawca przekazał do organu rentowego dokument zgłoszeniowy z datą powstania obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne od dnia 1.04.2009 roku. W dniu 10.02.2011 roku ubezpieczony przekazał wstecznie do organu rentowego dokument wyrejestrowujący siebie z ubezpieczeń społecznych ubezpieczenia zdrowotnego od dnia 1.03.2009 r. Z danych posiadanych przez organ rentowy wynika, iż od 1.01.2012 do 18.05.2014 S. D. zgłosił siebie do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i dobrowolnego ubezpieczenia zdrowotnego natomiast od 19.05.2014 roku wnioskodawca został zgłoszony do obowiązkowego ubezpieczenia społecznego i zdrowotnego z tytułu zatrudnienia w wymiarze pełnego etatu w (...) Bank (...) S.A. Z ubezpieczenia tego wnioskodawca został wyrejestrowany w dniu 1.07.2014 roku ale nie dokonał ponownego zgłoszenia siebie do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego. Jednocześnie wnioskodawca przekazał dokumenty rozliczeniowe za okres od stycznia 2012 roku do maja 2014 roku. Ponieważ od daty zgłoszenia się S. D. do ubezpieczeń społecznych i zdrowotnego od 1.04.2009 roku do 31.12.2011 roku nie przekazał on dokumentów rozliczeniowych do organu rentowego wszczęte zostało postępowanie wyjaśniające. W wyniku postępowania ustalono, iż od 1.03.2009 roku ubezpieczony figuruje w bazie osób prowadzących działalność gospodarczą, nie zgłaszał jej zawieszenia oraz za okres lat 2009 -2012 złożył z tego tytułu zeznania podatkowe. W związku z powyższym organ rentowy sporządził z urzędu prawidłowe dokumenty ubezpieczeniowe o czym pismem powiadomił ubezpieczonego. W dniu 18 czerwca 2014 roku ubezpieczony złożył pismo, w którym wskazał, iż nie zgadza się z dokumentami sporządzonymi przez organ rentowy za okres od kwietnia 2009 roku do grudnia 2011 roku i wynikających z treści dokumentów zaległości składekowych.. Pismem z dnia 30 czerwca 2014 roku organ rentowy powiadomi ubezpieczonego o zakończeniu postępowania i poinformował go o prawie do zapoznania się z całością dokumentacji, zgłoszeniem zastrzeżeń i wypowiedzenia się co do materiałów i dowodów.

W wyniku przeprowadzonego postępowania organ rentowy ustalił, iż w okresie od dnia 1.04.2009 roku do dnia 31.03.2011 roku wnioskodawca podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym oraz obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą na zasadach preferencyjnych a w okresie od dnia 1.04.2011 roku do dnia 18.05.2014 roku i od dnia 1.04.2014 roku jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, dla której podstawą wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia. Natomiast za okres od dnia 19.05.2014 roku do dnia 30 czerwca 2014 roku w związku z zawartą umową o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. W uzasadnieniu organ wskazał, iż wnioskodawca w terminie 7 dni od

uprawomocnienia się decyzji [powinien uregulować zaległe składki obliczone od podstaw wskazanych w treści decyzji. /decyzja z uzasadnieniem w aktach ZUS/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie. Sąd oparł się na dokumentach załączonych do akt ubezpieczeniowych wnioskodawcy, których treści wnioskodawca nie kwestionował.

Podnieść należy, iż w toku procesu wnioskodawca nie złożył żadnych wniosków dowodowych ani nie stawił się na żadną z wyznaczonych szeregów rozpraw w celu złożenia zeznań. W ocenie Sadu wszystkie zarzuty wnioskodawcy albo nie dotyczą przedmiotu sprawy albo są ogólnikowe w takim stopniu, iż nie sposób się do nich szczegółowo odnieść. Z treści pism procesowych wnioskodawcy wynika, iż nie kwestionuje on stanu faktycznego, który już w postępowaniu przed organem rentowym ustalił ZUS i w oparciu o który została wydana zaskarżona decyzja. Niewątpliwie na wnioskodawcy ciąży obowiązek udowodnienia okoliczności, z których wywodzi skutki prawne. Organ rentowy wydając decyzję oparł się wyłącznie na dokumentach, których treści wnioskodawca nie kwestionował.

Wskazać należy, iż nie jest rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Stanowisko takie zawarł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996r. sygn. akt I CKU 45/96 (opubl. OSNC z 1997r., z.6-7, poz.76). Podobnie, w wyroku z 7 października 1998 r., II UKN 244/98, OSNAPiUS 1999, nr 20, poz. 662, Sąd Najwyższy stwierdził nawet, że od 1 lipca 1996 r. nastąpiło zniesienie zasady odpowiedzialności sądu za wynik postępowania dowodowego, także w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych. Sąd orzekający w pełni podziela zaprezentowane powyżej poglądy wyrażone w cytowanych orzeczeniach Sądu Najwyższego.

Sąd zważył, co następuje :

Odwołanie wnioskodawcy nie jest zasadne i podlega oddaleniu. Zaskarżona decyzja odpowiada prawu.

W zaskarżonej decyzji fakt istnienia zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne, wypadkowe i Fundusz Pracy w spornym okresie czasu organ rentowy wywodzi z okoliczności, iż wnioskodawca miał zarejestrowaną działalność gospodarczą w spornym okresie czasu natomiast nie miało miejsca jej zawieszenie, brak faktycznego prowadzenia czy zakończenie prowadzenia i wyrejestrowanie..

W myśl art. 6 ust 1 pkt 5 i art. 12 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz. U z 2013 roku poz. 1442 ze zm.) obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym oraz wypadkowym - podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osoby z nimi współpracujące.

Na mocy art. 13 pkt 4 analizowanej ustawy osoby prowadzące działalność gospodarczą podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o działalności gospodarczej.

Stosownie do art. 36 ust. 1, ust. 3 i ust. 4 omawianej ustawy, każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych, w terminie 7 dni od daty powstania obowiązku ubezpieczenia. Obowiązek zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych osób prowadzących działalność gospodarczą należy do tych osób.

Przepis art. 13 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, iż obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne wskazane w tym przepisie, w tym, zgodnie z treścią pkt 4 - osoby prowadzące pozarolniczą działalność - od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Przepis art. 36 a powyższej ustawy stanowi, iż ubezpieczenie emerytalne i rentowe w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 14a ust. 1-1b ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą jest dobrowolne. Przedsiębiorca w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej nie opłaca ubezpieczenia chorobowego i wypadkowego. (ust.1) Zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej powoduje ustanie obowiązku ubezpieczeń społecznych od dnia, w którym rozpoczyna się zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej, do dnia poprzedzającego dzień wznowienia wykonywania działalności gospodarczej. (ust.2). Za okres zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej przedsiębiorca będący płatnikiem składek wyłącznie za siebie nie ma obowiązku składania deklaracji rozliczeniowej oraz opłacania składek na ubezpieczenia społeczne przewidzianych w ustawie. (ust.3). Wznowienie wykonywania działalności gospodarczej nie wymaga ponownego zgłoszenia do ubezpieczenia. (ust.4)

W ocenie Sądu wnioskodawca nie udowodnił, że jednoosobowa, pozarolnicza działalność gospodarcza nie była prowadzona w spornym okresie czasu lub została zawieszona czy też jej prowadzenie zostało zakończone. Z treści wpisu do ewidencji działalności gospodarczej wynika, iż działalność gospodarcza wnioskodawcy nigdy nie była zawieszona natomiast w procesie wnioskodawca nie wskazał żadnych okoliczności, z których wynikałoby, iż nie była ona faktycznie prowadzona. Do dnia zamknięcia rozprawy wnioskodawca figuruje w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Z informacji udzielonych organowi rentowemu przez organ skarbowy wynika, iż w spornym okresie czasu były odprowadzane podatki z tytułu działalności gospodarczej. Potwierdza to, iż wnioskodawca faktycznie prowadził działalność gospodarczą w spornym okresie czasu.

Podkreślenia wymaga, że w orzecznictwie sądowym utrwalony jest pogląd, iż udokumentowana i usprawiedliwiona przerwa w prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej oznacza, że nie ma obowiązku opłacania składki na ubezpieczenie społeczne, a tym samym nie można przyjąć, że został osiągnięty przychód za ten okres w rozumieniu art. 104 ust. 1a ustawy emerytalnej (por. wyrok Sąd Apelacyjny w Katowicach, III AUa 1573/06, LEX nr 399983). W wyroku z dnia 11 października 2012 roku w sprawie III AUa 1376/12 /LEX nr 1237109/ Sąd Apelacyjny w Łodzi wskazał, iż osoby nie prowadzące faktycznie działalności gospodarczej nie mają obowiązku opłacania składek pomimo, że nie zawiesiły działalności gospodarczej jedynie formalnie a ich działalność nie została wykreślona z ewidencji. Należy jednak podkreślić, iż okoliczność ta musi zostać udowodniona przez wnioskodawcę, co w prowadzonym procesie nie nastąpiło.

Jedynie w przypadku, gdy działalność gospodarcza jest prowadzona zastosowanie znajduje zasada wyrażona w treści art. 18 ust. 8 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2009r., Nr 205, poz. 1585 ze zm.), zgodnie z którą podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak, niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Oznacza to, że w przypadku prowadzenia działalności gospodarczej podstawa wymiaru składek nie może być niższa, niż ustawowe minimum niezależnie od tego, w jakiej wysokości przedsiębiorca faktycznie osiągnął przychód, jak też czy w ogóle osiągnął jakiś przychód.

Jak wynika z treści wpisu do (...) wnioskodawca nie dokonał zawieszenia działalności w trybie przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. Dz.U. z 2010 r., Nr 220, poz. 1447 ze zm.). Wskazać należy, iż z dniem 20 września 2008 roku ustawodawca zmienił tę ustawę przez dodanie przepisu art. 14a, umożliwiającego przedsiębiorcom, którzy nie zatrudniają pracowników, zawieszanie działalności gospodarczej w sytuacji, gdy nie mogą jej czasowo wykonywać, bez potrzeby decydowania o jej zakończeniu. Powyższy przepis stanowi, iż przedsiębiorca niezatrudniający pracowników może zawiesić wykonywanie działalności gospodarczej na

okres od 30 dni do 24 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 1a. Ustęp ten stanowi natomiast, iż jeżeli okres zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej obejmuje wyłącznie pełny miesiąc luty danego roku kalendarzowego, za minimalny okres zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej przyjmuje się liczbę dni miesiąca lutego przypadającą w danym roku kalendarzowym. Tym samym wnioskodawca nie mógł skorzystać z dobrodziejstw jakie daje przedsiębiorcom powyższy przepis. W okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej przedsiębiorca nie może wykonywać działalności gospodarczej i osiągać bieżących przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej. W okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej przedsiębiorca:

- 1) ma prawo wykonywać wszelkie czynności niezbędne do zachowania lub zabezpieczenia źródła przychodów;
- 2) ma prawo przyjmować należności lub obowiązek regulować zobowiązania, powstałe przed datą zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej;
- 3) ma prawo zbywać własne środki trwałe i wyposażenie;
- 4) ma prawo albo obowiązek uczestniczyć w postępowaniach sądowych, postępowaniach podatkowych i administracyjnych związanych z działalnością gospodarczą wykonywaną przed zawieszeniem wykonywania działalności gospodarczej;
- 5) wykonuje wszelkie obowiązki nakazane przepisami prawa;
- 6) ma prawo osiągać przychody finansowe, także z działalności prowadzonej przed zawieszeniem wykonywania działalności gospodarczej;
- 7) może zostać poddany kontroli na zasadach przewidzianych dla przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą.

Zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej oraz wznowienie wykonywania działalności gospodarczej następuje na wniosek przedsiębiorcy. Okres zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej rozpoczyna się od dnia wskazanego we wniosku o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej, nie wcześniej niż w dniu złożenia wniosku, i trwa do dnia złożenia wniosku o wpis informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej lub do dnia wskazanego w tym wniosku, który nie może być wcześniejszy niż dzień złożenia wniosku.

W stosunku do zobowiązań o charakterze publicznoprawnym zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej wywiera skutki prawne od dnia, w którym rozpoczyna się zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej, do dnia poprzedzającego dzień wznowienia wykonywania działalności gospodarczej. (art. 14a ust 3-7 w/w ustawy o swobodzie działalności gospodarczej). Korzyścią dla interesów przedsiębiorcy jest w takiej sytuacji zwolnienie z obowiązku odprowadzania zaliczek na podatki oraz opłacania składek na ubezpieczenie społeczne (art. 13 ust. 4 ustawy systemowej). Zważyć także należy, że do czasu tej zmiany legislacyjnej (która została dokonana ustawą z dnia 10 lipca 2008 roku, Dz.U. Nr 41, poz. 888) pojęcie „zaprzestania prowadzenia działalności”, skutkujące ustaniem obowiązku ubezpieczenia społecznego, wykładane było jednolicie i przyjmowano, że obowiązek ten wynika z rzeczywistego prowadzenia działalności, natomiast kwestie związane z formalnym zarejestrowaniem, wyrejestrowaniem, zgłaszaniem przerw, mają znaczenie w sferze dowodowej, ale nie przesądzają same w sobie o podleganiu obowiązkowym ubezpieczeniom.

Zmiana stanu prawnego, o której mowa wyżej, niewiele jednak zmieniła w sytuacji przedsiębiorców na gruncie prawa ubezpieczeń społecznych, albowiem nadal zasadniczym przepisem pozostaje art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, który stanowi, że obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalno-rentowym podlegają osoby „prowadzące” pozarolniczą działalność. Tym samym nadal obowiązek ubezpieczenia osoby prowadzącej działalność gospodarczą wynika z faktycznego prowadzenia tej działalności, a zatem także aktualnie osoby, które faktycznie nie prowadzą takiej działalności w konsekwencji nie podlegają ubezpieczeniu, nawet jeśli

dokonały wpisu do ewidencji. Dodać należy, że zawieszenie działalności na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej (art. 14a) trzeba odróżnić od faktycznego zaprzestania prowadzenia działalności. W okresie zawieszenia przedsiębiorca może wszak dokonywać wszelkich czynności niezbędnych do zachowania lub zabezpieczenia źródła przychodów, przyjmować należności, regulować zobowiązania powstałe wcześniej, zbywać środki trwałe i wyposażenie, uczestniczyć w postępowaniach związanych z działalnością, osiągać przychody finansowe, także z działalności prowadzonej przed zawieszeniem. Pozostaje on zatem nadal osobą prowadzącą działalność gospodarczą w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy systemowej, choć ubezpieczenie emerytalne i rentowe jest wtedy dobrowolne, a ubezpieczenia chorobowego i wypadkowego nie opłaca się. Zawieszenie działalności gospodarczej na podstawie art. 14a ustawy o swobodzie działalności gospodarczej nie jest zatem równoznaczne z zaprzestaniem działalności, ale oznacza jej ograniczenie do czynności dozwolonych na podstawie ustawy w okresie zawieszenia. Przemawia za tym możliwość dobrowolnego ubezpieczenia emerytalno-rentowego, albowiem osoba, która nie prowadzi działalności gospodarczej nie może być objęta ani ubezpieczeniem ani obowiązkowym, ani dobrowolnym, skoro tytuł do ubezpieczenia nie istnieje.

Wskazać także należy, że o ile wpis do ewidencji działalności zawieszenia wykonywania tej działalności ma charakter konstytutywny w sferze ubezpieczeń społecznych (ustanie obowiązku ubezpieczenia społecznego i obowiązku opłacania składek), co oznacza, że jest zdarzeniem prawnym a nie okolicznością faktyczną, o tyle zaprzestanie prowadzenia (niewykonywanie) pozarolniczej działalności gospodarczej, w rozumieniu art. 13 ust. 4 ustawy systemowej, jest oceniane w sferze faktów (porównaj wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2011 roku, II UK 377/10, OSNP 2012/15-16/203).

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, iż brak zawieszenia działalności gospodarczej przez odwołującego i brak jakichkolwiek dowodów na okoliczność, iż działalności faktycznie nie wykonywał powoduje, iż w spornym okresie czasu ciążył na nim obowiązek odprowadzenia składek jako na osobie prowadzącej działalność gospodarczą, od zadeklarowanych podstaw.

Jak zasadnie podnosi organ rentowy wywody wnioskodawcy zawarte w odwołaniu nie mają znaczenia w rozpoznawanej sprawie. Decyzja zaskarżona przez wnioskodawcę dotyczy bowiem okresów podlegania ubezpieczeniom i podstaw wymiaru składek a nie egzekwowania składek, gdzie wnioskodawca mógłby zasadnie podnosić zarzut przedawnienia. Jak wynika z treści samego odwołania wnioskodawca jest świadomy, iż sporna decyzja ma charakter „porządkujący jego sytuację prawnoubezpieczeniową”

Bezprzedmiotowy w ocenie Sądu jest również zarzut wnioskodawcy, iż podstawy wymiaru składek są zawyżone. Wnioskodawca nie przedstawił żadnych okoliczności, z których wynikałaby ta okoliczność. Zważyć również należy, iż za okres od dnia 1.04.2009 r do dnia 31.03.2011 roku organ rentowy jako podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne przyjął kwotę zadeklarowaną nie niższą 30 % kwoty minimalnego wynagrodzenia. Znajduje to podstawę prawną w treści przepisu art. 18a ust 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Przepis ten stanowi, iż podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1, w okresie pierwszych 24 miesięcy kalendarzowych od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia. Przepisy ust. 1 nie mają zastosowania do osób, które:

- 1) prowadzą lub w okresie ostatnich 60 miesięcy kalendarzowych przed dniem rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej prowadziły pozarolniczą działalność;
- 2) wykonują działalność gospodarczą na rzecz byłego pracodawcy, na rzecz którego przed dniem rozpoczęcia działalności gospodarczej w bieżącym lub w poprzednim roku kalendarzowym wykonywały w ramach stosunku pracy lub spółdzielczego stosunku pracy czynności wchodzące w zakres wykonywanej działalności gospodarczej.

W myśl art. 18 ust. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego

przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek. Kwota wynagrodzenia, o której mowa powyżej na dany rok kalendarzowy jest ogłaszana do końca poprzedniego roku kalendarzowego przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego (art. 19 ust. 10). Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.

Na podstawie art.20 ust 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wnioskodawca jako osoba prowadząca w spornym okresie czasu działalność gospodarczą był zobowiązany do opłacenia składki na ubezpieczenie wypadkowe od podstawy wymiaru wskazanej w tym przepisie. Przepis ten stanowi ,iż podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3. Przy ustalaniu podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe nie stosuje się ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1.(ust 2) Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe osób, które ubezpieczeniu chorobowemu podlegają dobrowolnie, nie może przekraczać miesięcznie 250% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 19 ust. 10. (ust 3). Prezes Zakładu ogłasza kwotę 250% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia, w formie komunikatu, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", w terminie 7 dni kalendarzowych od dnia ogłoszenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w trybie określonym w art. 19 ust. 10, kwoty prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia. (ust 4)

Wnioskodawca w oparciu o treść przepisu art.. 81ust 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach z opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r nr 164 poz.1027 ze zm.) jako osoba prowadząca działalność gospodarczą miał w spornym okresie czasu miał obowiązek opłacania składki na ubezpieczenie zdrowotne. Podstawą wymiaru tej składki stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 75% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w czwartym kwartale roku poprzedniego, włącznie z wypłatami z zysku, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski". Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku. Natomiast zgodnie z treścią przepisu art. 79 ust 1 i 2 powyższej ustawy składka na ubezpieczenie zdrowotne wynosi 9% podstawy wymiaru składki, z zastrzeżeniem art. 82 i 242.. Składka jest miesięczna i niepodzielna. Natomiast w myśl art. 87 powyższej ustawy , osoby prowadzące działalność gospodarczą są obowiązane, bez uprzedniego wezwania, opłacić i rozliczyć składki na ubezpieczenie zdrowotne za każdy miesiąc kalendarzowy w trybie i na zasadach oraz w terminie przewidzianych dla składek na ubezpieczenie społeczne, a jeżeli do tych osób i jednostek nie stosuje się przepisów o ubezpieczeniu społecznym - w terminie do 15 dnia następnego miesiąca. Podstawą ustalenia składek na Fundusz Pracy dla wnioskodawcy jest treść przepisu art. 104 ust 1 i art. 107 ust 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku (tj. Dz. U. z 2013 r nr 674 ze zm.).

Wobec powyższego Sąd oddalił odwołanie wnioskodawcy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

Wyrok z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy

30.05.2016